

La frase del dia

“Un referèndum unilateral d'independència només tindria sentit si fos diferent del 9-N”

Carme Forcadell, PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Tribuna

Francesc Sanuy. Advocat

Per la política al diner

En aquests moments de perplexitat que ens ha tocat viure, hi ha, enmig de les incerteses, algunes coses que semblen indiscutibles. Per exemple, que José María Aznar ha quedat totalment desprestigiada, principalment per la seva actuació en la reunió de les Açores amb Tony Blair i Bush on, tal com s'ha demostrat, els participants van manipular els fets per beneir una intervenció bèl·lica justificada amb mentides interessades que no s'ajusten a la realitat. Toni Blair ja ha reconegut l'evidència i s'ha excusat per haver justificat una guerra que no tenia cap justificació. Per molt menys d'això, és a dir, per una simple crítica a les seves discutibles activitats de negocis privats amb el seu soci i amic íntim, Miguel Blesa, company d'oposicions conjuntes a inspector tributari (tots dos a Valladolid), veïns de replà a la mateixa escala, l'Aznar, ja situat al PP, em va presentar una querella pagada per la Fundació FAES, reserva doctrinal del PP i entitat més subvencionada de tot Espanya.

AIXÍ, GRATIS 'ET AMORE', SENSE desemboscar ni una pesseta pròpia, em va forçar a pagar la meua defensa i, a continuació, gratis per a ell, va retirar la querella però ja m'havia costat la broma un milió de les antigues pessetes. Ja veuen fins a quin punt pot arribar la cobdícia, i la incompareixença després d'haver causat el mal. Tanmateix, el moment culminant de l'actuació d'aquesta parella va ser la designació de Blesa com a president de Caja Madrid, i després la transformació de l'entitat en Bankia, un dels escàndols més greus de la història financera del país amb embarcacions recreatives, biquinis, mansió de jardins i piscines a Miami per rebre-hi convidats. Per tant, la crítica a Aznar estava ben justificada, igual que els seus negocis amb el sanguinari terrorista i assassí Muamar el Gaddafi, que

tenia una societat amb AGAG el gendre d'Aznar. Un noi molt espavilat, pel que es veu, atès que cobra 100 milions d'euros a l'any per dirigir unes curses de cotxes elèctrics que patrocina el senyor Flavio Briatore, titular d'una discoteca de Sardenya, on organitzen orgies de polítics molt fotografiats.

EN FI, TOT UN CÚMUL DE VIRTUTS que adornen la societat de l'organitzador d'orgies íntim dels Aznar. En resum, que a part de la llista d'invitacions a la boda de la filla estem, doncs, parlant d'una família que, a part dels negocis amb criminals de guerra, assassins i proxenets col·locats en negocis aparentment esportius, té entre els fills bones col·lo-

“A l'entorn d'Aznar, en el terreny públic i en el privat no hi ha un pam de net i la família en bloc s'ha dedicat a l'afany de lucre en relació amb el poder

cacions en forma d'inversió, com ara el fons Cerberus britànic, que, com a principal presència al mercat espanyol, té el mèrit inqüestionable d'haver aconseguit l'exclusiva del govern espanyol per a la liquidació d'habitatges de propietat oficial. Vaja, que a l'entorn d'Aznar, en el terreny públic i en el privat, no hi ha un pam de net i que la família en bloc s'ha dedicat a l'afany de lucre en maniobres de negocis amb auspicis, impulsats i duts a terme a través de la directa intervenció del govern, de la FAES, del PP i de tot l'etcètera que comporta la manipulació del poder el servei d'uns interessos particulars il·legals per als governants i repugnants pels procediments utilitzats.

COM A EVOCACIÓ I COM A IMATGE inesborrable, sempre guardaré a la memòria una nit en què, en tornar a la meua modesta caseta de Fornells –Menorca (on passo les vacances d'estiu des de fa mes de 40 anys)– em va aturar una policia per identificar-me i, en dir-li que anava allà al costat, a casa meua, es va excusar explicant-me que Aznar i la senyora Botella estaven sopant a la terrassa contínua. Vaig fer un cop d'ull suficient per veure a la terrassa d'en Millet l'home que va prostituir el Palau de la Música i el va convertir en una màquina de recaptar diners i comissions en part destinats al PP (obres de l'arquitecte Tusquets, que també participava del sopar), als socialistes per facilitar el projecte d'hotel al costat del Palau i un simbòlic donatiu a una Fundació convergent. Allà, a Menorca, va néixer la vicepresidència de FAES Catalunya per al líder de l'Orfeó Català. I es va fer palesa la forma d'actuar d'aquell lamentable personatge que va tenir accés a la presidència d'un país que no es mereixia tanta corrupció visible dels poders públics. Reitero, doncs, el que vaig dir i que el temps ha tornat a demostrar.

De set en set

Matthew Tree

Auxili

Estaria més que bé que un nou llibre testimonial –*Trenes tallades* (Edicions del Cal·lígraf, 2016) de la Roser Rosés (Barcelona, 1926) una dels

3.000 nenes i nens que van ser evacuades a l'URSS durant la Guerra Civil– no caigués en l'oblit com sol passar amb tants llibres semblants, sobretot si l'editorial és petita i l'autora, poc coneguda. Enviada a una colònia moscovita, la Rosés va haver de fugir de la invasió alemanya cap a un poble de l'interior on va acabar passant gana i menjant gats i mirant com els companys morien. Acabada la guerra, un oncle seu la va reclamar des de Mè-

‘Trenes Tallades’, de Roser Rosés, va farcit de detalls reveladors

xic DF, cap on va anar via Baltimore amb nou joves més (Julià Guillaumon els menciona al seu llibre *Un dia revolt*) fins que va tornar a Catalunya –i a sentir-se catalana– el 1947. El llibre va farcit de detalls reveladors que els historiadors no poden conèixer sinó a través de les víctimes de la mateixa història: les tensions familiars enormes causades per tants daltabaixos; els contactes tangencials amb personatges històrics (com ara Joan Comorera) i amb personatges curiosos (un dels professors de l'autora va ser enviat a Espanya com a espia soviètic però va acabar delatant un munt de comunistes espanyols a les autoritats feixistes); el masclisme sufocant del franquisme; i el fet que ella va haver de mantenir un silenci total sobre el seu passat rus sota la dictadura, cosa que la va afectar tant que no es va veure amb cor d'escriure aquest document tan captivador com colpidor fins fa quatre dies.

Sísif

Jordi Soler

